

Venceslav Winkler:

Veliki petek.

*Danes je veliki petek
osega božjega sveta,
iz zvonikov čez planine
trda pesem ropota.*

*Radi bi na bridkem grobu
težko skalo razkopali,
radi z mladimi zvonovi
čez poljane zavriskali . . .*

*Jutri bo vesela ura
preletela zemski krog,
zbudil se bo dobri človek,
zbudil se bo sveti Bog.*

Venceslav Winkler:

Pomladanska.

*Zagrnjena v sveže zelenje livad
prepeva po cesti pod hribom pomlad.*

*Pred njo same zvezde, za njo bele ceste
in rože in cvetje, vriskanje piščali,
v obrazih izmučenih naših otrok
je zrasla v srebrno svetlubo oblečena zarja,
kot bi se nebeški krilatci smejali.*

*Vasice — otroci se v bregu igrajo,
poljane — po cestah se rože sprehajajo,
od trate do trate razlivajo žarke
in rajajo, rajajo.*

*Le bajta pod hribom — pri okencu tesnem
bolnik v razigrano veselje strmi, —
le bajta pod hribom, samotna in nizka,
kot starka molči . . .*